

Raport z dnia 3 lutego 2026 r.

z konsultacji społecznych dotyczących zastosowanych w projekcie budowlanym BUDOWY PARKU KIESZONKOWEGO WRAZ Z ROZBUDOWĄ INFRASTRUKTURY CARAVANINGOWEJ rozwiązań zapewniających jak najszerszy dostęp do produktów projektu odbiorcom ze szczególnymi potrzebami, w tym osobom z niepełnosprawnościami.

1. Podstawa prawna

Podstawą prawną przeprowadzenia konsultacji oraz przygotowania przedmiotowego raportu było:

- art. 5a ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1153, 1436).

2. Okres przeprowadzenia konsultacji społecznych

Niniejszy raport dotyczy przedstawienia przebiegu i wyników konsultacji dotyczących zastosowanych w projekcie budowlanym BUDOWY PARKU KIESZONKOWEGO WRAZ Z ROZBUDOWĄ INFRASTRUKTURY CARAVANINGOWEJ rozwiązań zapewniających jak najszerszy dostęp do produktów projektu odbiorcom ze szczególnymi potrzebami, w tym osobom z niepełnosprawnościami, które odbywały się w terminie **od 14 do 27 stycznia 2026 r.**

3. Ogłoszenie o konsultacjach

Ogłoszenie o konsultacjach społecznych opublikowane było:

- na stronach internetowych miasta: www.lomza.pl, www.miaستolomza.pl (na głównych stronach) oraz na stronie internetowej MOSIR Łomża: www.mosir.lomza.pl,
- na Facebooku Miasta Łomża oraz MOSIR Łomża,
- na stronach internetowych lokalnych mediów,
- zaproszenia do wzięcia udziału w konsultacjach wysłano drogą e-mailową do lokalnych instytucji/organizacji zajmujących się osobami z niepełnosprawnościami, rad osiedli oraz rad społecznych Miasta Łomża.

4. Przebieg konsultacji

Konsultacje dotyczące zastosowanych w projekcie budowlanym BUDOWY PARKU KIESZONKOWEGO WRAZ Z ROZBUDOWĄ INFRASTRUKTURY CARAVANINGOWEJ rozwiązań zapewniających jak najszerszy dostęp do produktów projektu odbiorcom ze szczególnymi potrzebami, w tym osobom z niepełnosprawnościami skierowane były do wszystkich grup docelowych, w szczególności do odbiorców ze szczególnymi potrzebami, w tym osób z niepełnosprawnościami.

Konsultacjom poddano rozwiązania:

W ramach pola kamperowego przewidziano rozwiązania zapewniające jak najszerszy dostęp do produktów projektu odbiorcom ze szczególnymi potrzebami, w tym osobom z niepełnosprawnościami t.j.:

- ✓ toaletę dostosowaną do potrzeb osób z niepełnosprawnościami wraz z instalacją przywoławczą,
- ✓ pełną dostępność wszystkich pomieszczeń budynku,
- ✓ bezprogowe wejścia do obiektu i węzłów sanitarnych bezpośrednio z poziomu terenu,
- ✓ brak progów w przejściach,
- ✓ drzwi o szerokości min. 90 cm, dostosowane do wózków inwalidzkich, wyposażone w system antypaniczny,
- ✓ dostępne z poziomu terenu wiaty rekreacyjne i śmietnikowe,
- ✓ zróżnicowaną posadzkę ułatwiającą orientację w przestrzeni,
- ✓ czytelne, uniwersalne oznaczenia oraz pasy ostrzegawcze o kontrastowych kolorach,
- ✓ odpowiednie, nieoślepiające oświetlenie,

- ✓ pętlę indukcyjną,
- ✓ kuchnię z blatem i wyposażeniem na wysokości umożliwiającej korzystanie osobom
- ✓ z niepełnosprawnościami,
- ✓ plan tyflograficzny (dotykowy) obiektu umieszczony przy wejściu do budynku.

Integralną częścią projektu jest również ścieżka sensoryczna, zaprojektowana jako ogród zmysłów podzielony na cztery strefy: wzroku, słuchu, dotyku i węchu. Ścieżki wykonane z różnych faktur i materiałów będą stymulować receptory stóp i wspierać terapię sensoryczną oraz rekreację dostępną dla wszystkich użytkowników.

Konsultacje społeczne przeprowadzone zostały w formach:

- wszyscy upoważnieni do konsultacji mogli osobiście dostarczać opinie, wnioski i uwagi na formularzu zgłaszania uwag do Urzędu Miejskiego w Łomży, Pl. Stary Rynek 14, 18-400 Łomża, Wydział Inwestycji, Rozwoju i Funduszy Zewnętrznych, pokój 110,
- wszyscy upoważnieni do konsultacji mogli wypełniony formularz (skan) przesłać drogą elektroniczną na adres mailowy: a.walczyk@um.lomza.pl

5. Liczba uczestników konsultacji

W trakcie konsultacji do projektu Strategii zgłoszone zostały 2 postulaty w postaci wniosków i uwag (wpłynęły dwa formularze konsultacyjne), które następnie zostały poddane analizie pod kątem ich zasadności i możliwości uwzględnienia w projekcie budowlanym BUDOWY PARKU KIESZONKOWEGO WRAZ Z ROZBUDOWĄ INFRASTRUKTURY CARAVANINGOWEJ.

6. Komórka organizacyjna wyznaczona przez Prezydenta do przeprowadzenia konsultacji

Komórką organizacyjną wyznaczoną przez Prezydenta do przeprowadzenia konsultacji był Wydział Inwestycji, Rozwoju i Funduszy Zewnętrznych Urzędu Miejskiego w Łomży.

7. Zebrane opinie i rekomendacje wraz z ustosunkowaniem się Prezydenta

Zestawienie zgłoszonych wniosków wraz ze sposobem ich rozpatrzenia i uzasadnieniem przedstawione zostały w tabeli poniżej (Tabela nr 1).

ZASTĘPCA PREZYDENTA MIASTA
Piotr Serdyński

ZASTĘPCA NACZELNIKA

Wydziału Inwestycji, Rozwoju
i Funduszy Zewnętrznych
Urzędu Miejskiego w Łomży

mgr inż. Edyta Duchnowska

STARSZY INSPEKTOR

Anna Walczyk
mgr inż. Anna Walczyk

Tabela 1. Zebrane opinie i rekomendacje wraz z ustosunkowaniem się Prezydenta do wykazu uwag i postulatów zgłoszonych dotyczących zastosowanych w projekcie budowlanym BUDOWY PARKU KIESZONKOWEGO WRAZ Z ROZBUDOWĄ INFRASTRUKTURY CARAVANINGOWEJ rozwiązań zapewniających jak najszerszy dostęp do produktów projektu odbiorcom ze szczególnymi potrzebami, w tym osobom niepełnosprawnościami

Lp.	Rozwiązanie zawarte w dokumentacji projektowej	Rozwiązanie proponowane, dodatkowe, zamiennie itp.	Uzasadnienie	Instytucja zgłaszająca (jeśli zgłasza osoba prywatna, proszę wpisać imię i nazwisko) oraz adres e-mail lub nr telefonu	Sposób rozpatrzenia postulatów wraz z uzasadnieniem
1	Dwa budynki przeznaczone do rozbiórki	Zrobić w tych budynkach schrony w których będzie agregat prądotwórczy, żywność długoterminowa, plecak ewakuacyjny w którym będą środki czystości leki niezbędne, latarki, Dostęp do wody	Dlatego bo blisko jest rzeka o daleko z tamtad do centrum w razie wojny będzie gdzie się schronić	Ewelina Prokop e-mail: ewelina.prokop96@poczta.onet.pl	Uwaga nieuwzględniona – Teren inwestycji zlokalizowany jest na działkach 10758/3, 10759/2 i części działek 10758/2, 10759/1 i 10764/7, położony jest w bezpośrednim sąsiedztwie bulwarów nadrzecznych i rzeki Narew w obszarze istniejących terenów rekreacyjno-wypoczynkowych, zurbanizowanych terenów niezabudowanych lub w trakcie zabudowy, terenów mieszkaniowych. Obecnie teren przewidziany do zagospodarowania jest już wykorzystywany zwyczajowo jako miejsce biwakowania oraz nieorganizowany parking dla kamperów. Znajdują się na nim dwa kontenery obsługujące pole kamperowe (natryski, sanitariaty). W projekcie przewidziano na przedmiotowym terenie budowę budynku sanitarno-kuchennego celem zastąpienia istniejących kontenerów. Z uwagi na lokalizację projektu (tereny nadrzeczne), istniejącą i realizowaną infrastrukturę bulwarów jak również specyfikę projektu Miasto Łomża nie ma możliwości wykorzystania żadnego istniejącego obiektu celem jego adaptacji na budynek sanitarno-kuchenny do obsługi pola kamperowego. Przewidziany do rozbiórki budynek mieszkalny i gospodarczy znajdujący się na działce 10759/2, objętej projektem, nie nadaje się do adaptowania na budynek sanitarno-kuchenny ze względu na jego stan techniczny tj. posiada uszkodzone elementy konstrukcyjne, belki stropowe, belki podwalinowe itp. Koszt dostosowania istniejących obiektów byłby nieekonomiczny i przewyższałby znacząco koszt budowy nowego obiektu. W wyżej wymienionych budynkach w ostatnich latach nie prowadzono żadnych prac naprawczych, pozwalających uniknąć degradacji murów zewnętrznych, dachów oraz stropów. Nieszczelności w dachach skutkowały zalewaniem pomieszczeń, co

Lp.	Rozwiązanie zawarte w dokumentacji projektowej	Rozwiązanie proponowane, dodatkowe, zamienne itp.	Uzasadnienie	Instytucja zgłaszająca (jeśli zgłasza osoba prywatna, proszę wpisać imię i nazwisko) oraz adres e-mail lub nr telefonu	Sposób rozpatrzenia postulatów wraz z uzasadnieniem
2	Parking dla camperów	Wstawić tam toj-toje, kran do umycia rąk,	Bezpłatna toaleta żeby po krzakach nie chodzić i ręce umyć podobnie jak na Farnej takie są	Ewelina Prokop e-mail: ewelina.prokop96@poczta.onet.pl	doprowadziło korozję konstrukcji stropów, więźby dachowej. Utrzymujące się zawilgocenie murów i niskie temperatury w znaczącym stopniu uszkodziły wyprawy tynkarskie, a także doszło do uszkodzenia samych murów ceglanych. Brak orynnowania i obróbek blacharskich obiektów doprowadziły do zalewnia fundamentów i ich zawilgocenia. Ze względu na zły stan techniczny obiektów i planowane zagospodarowanie działek zdecydowano o ich rozbiorze.
3	Camper	Campery wynająć dla jakiejś firmy żeby sprzedawali jedzenie czy hamburgery, czy lody latem	Miasto by zyskało a ludzie by nie wiedzieli że mogą w przyjemnym miejscu być i mieć możliwość kupić jak będą głodni	Ewelina Prokop e-mail: ewelina.prokop96@poczta.onet.pl	Uwaga nieuwzględniona – Toalety wraz z umywalkami zostały uwzględnione w zaprojektowanym budynku sanitarno-kuchennym na polu kamperowym. Dodatkowo bezpłatna toaleta wraz z umywalkami dla odwiedzających bulwary nadanrwińskie znajduje się w istniejącym budynku Portu rzeczynego przy ul. Żydowskiej.
4	Zastosowanie połączonych zestawów siedzisk, w tym ławko-huśtawek oraz zespólnych ławek piknikowych, jako elementów małej architektury w przestrzeni parku kieszonkowego.	Uzupełnienie projektu o klasyczne, stabilne ławki lub krzesła z oparciem i podłokietnikami, posadowione na utwardzonej, równej nawierzchni, z zapewnieniem odpowiedniej przestrzeni manewrowej dla osób z niepełnosprawnościami ruchowymi. Ławko-huśtawki należy stosować wyłącznie jako elementy uzupełniające, zlokalizowane w strefach rekreacyjnych, z zapewnieniem w ich bezpośrednim sąsiedztwie alternatywnych, stabilnych siedzisk dostępnych dla wszystkich użytkowników.	Połączone zestawy siedzisk nie stanowią rozwiązania uniwersalnego i mogą być trudne lub niemożliwe do użytkowania przez wiele grup społecznych, w szczególności osoby starsze, osoby z niepełnosprawnościami ruchową, osoby z zaburzeniami równowagi, kobiety w ciąży oraz osoby w trakcie rehabilitacji. Brak stabilności, oparcia i podłokietników ogranicza możliwość bezpiecznego siadania i wstawania, co prowadzi do faktycznego wykluczenia części użytkowników z korzystania z przestrzeni publicznej.	Łomżyńska Społeczna Rada ds. Osób z Niepełnosprawnościami k.jalbrzykowska@aktywniwi pracy.pl	Uwaga częściowo uwzględniona, część proponowanych rozwiązań została już zastosowana w projekcie: a) Zaprojektowane ławki parkowe spełniają wymóg dostępności tj. wysokości siedziska, stosowania podłokietników i oparc, tym samym mogą służyć osobom ze specjalnymi potrzebami, w tym z niepełnosprawnościami, ich konstrukcja redukuje wysiłek przy wstawaniu; Wysokość siedziska: 45 cm, co ułatwi siadanie i wstawanie, szczególnie dla osób z ograniczeniami narządu ruchu. Podłokietniki: zapewniają stabilność i wsparcie przy wstawaniu. Oparcie: profilowane, podpierające kręgosłup, z przerwą między siedziskiem a oparciem, co zwiększa wygodę. b) Projektowana ławka piknikowa zostanie zmieniona na ławkę piknikową z przedłużonym blatem tj. konstrukcją umożliwiającą podjechanie wózkiem inwalidzkim bezpośrednio do stołu (brak przeszkód pod blatem). W projekcie zastosowano zróżnicowane formy siedzisk,

Lp.	Rozwiązanie zawarte w dokumentacji projektowej	Rozwiązanie proponowane, dodatkowe, zamienne itp.	Uzasadnienie	Instytucja zgłaszająca (jeśli zgłasza osoba prywatna, proszę wpisać imię i nazwisko) oraz adres e-mail lub nr telefonu	Sposób rozpatrzenia postulatów wraz z uzasadnieniem
					w tym połączone zestawy siedzisk (ławko-huśtawki oraz zespolone ławki piknikowe), jak również klasyczne ławki wyposażone w stabilne oparcia i podłokietniki. Takie rozwiązanie ma na celu zapewnienie możliwie szerokiego spektrum użytkowników oraz zróżnicowanych potrzeb funkcjonalnych. Połączone zestawy siedzisk nie stanowią jedynego ani dominującego rozwiązania w przestrzeni. Uzupełniają one tradycyjne ławki, które są w pełni dostosowane do potrzeb osób starszych, osób z ograniczoną mobilnością, osób z zaburzeniami równowagi, kobiet w ciąży oraz osób w trakcie rehabilitacji. Klasyczne ławki z oparciami i podłokietnikami umożliwiają bezpieczne siadanie i wstawanie oraz komfortowy odpoczynek. Zespolenie ławek piknikowych oraz innych elementów małej architektury zostało zastosowane w celu zwiększenia stabilności i bezpieczeństwa użytkownika. Stale połączenie elementów zapobiega ich przemieszczaniu się, przechylaniu lub przesuwaniu, co mogłoby stanowić zagrożenie, szczególnie dla osób o obniżonej sprawności ruchowej. Dodatkowo w projekcie zachowano wymagane odległości pomiędzy ławkami, stołami i pozostałymi elementami małej architektury, zgodnie z obowiązującymi standardami dostępności. Zapewniono swobodną komunikację i możliwość poruszania się osobom korzystającym z wózków inwalidzkich oraz innym użytkownikom o szczególnych potrzebach. Zastosowane ławko-huśtawki pełnią funkcję uzupełniającą i terapeutyczną. Delikatny ruch huśtania może mieć działanie wspomagające dla osób z zaburzeniami układu nerwowego, sensorycznego oraz dla użytkowników z innymi ograniczeniami niż ruchowe. Elementy te nie są przeznaczane jako siedziska uniwersalne, lecz jako opcjonalna forma wypoczynku, poszerzająca ofertę funkcjonalną przestrzeni.
5	Projekt parku kieszonkowego oparty głównie na rozwiązaniach o charakterze sensorycznym i aktywizującym, takich jak ścieżki sensoryczne,	Zrównoważenie programu funkcjonalnego parku poprzez wprowadzenie lub wyrażne wskazanie rozwiązań adresowanych również do osób dorosłych, seniorów oraz osób ze szczególnymi	Zastosowane w projekcie rozwiązania funkcjonalne i elementy zagospodarowania terenu wskazują na wyraźną dominację funkcji o charakterze sensoryczno-zabawowym, które	Łomżyńska Społeczna Rada ds. Osób z Niepełnosprawnością k.jalbrzykowska@aktywniwrpracy.pl	Rozwiązania zostały już zastosowane w projekcie. Rozwiązania przyjęte w projekcie są skierowane również do dorosłych, seniorów oraz ze szczególnymi potrzebami:

Lp.	Rozwiązanie zawarte w dokumentacji projektowej	Rozwiązanie proponowane, dodatkowe, zamienne itp.	Uzasadnienie	Instytucja zgłaszająca (jeśli zgłasza osoba prywatna, proszę wpisać imię i nazwisko) oraz adres e-mail lub nr telefonu	Sposób rozpatrzenia postulatów wraz z uzasadnieniem
	elementy pobudzające zmysły, ławko-huśtawki oraz inne formy małej architektury o funkcji zabawowej i doświadczałnej	potrzebami, w tym: - stref spokojnego, biernego odpoczynku, - klasycznych, stabilnych miejsc siedzących z oparciem i podłokietnikami, - czytelnym tras spacerowych o niskim stopniu trudności i bez elementów sensorycznych, - przestrzeni sprzyjających rozmowie, kontemplacji i regeneracji.	w praktyce adresowane są przede wszystkim do dzieci oraz użytkowników sprawnych ruchowo. Brakuje równoważnych rozwiązań umożliwiających komfortowe i bezpieczne korzystanie z przestrzeni osobom dorosłym, seniorom, osobom z niepełnosprawnościami oraz osobom z ograniczeniami funkcjonalnymi. Projektowany park kieszonkowy został określony jako miejsce spotkań dla lokalnej społeczności, jednak przyjęty dobór funkcji nie zapewnia odpowiedniej równowagi międzypokoleniowej. Osoby starsze, osoby z ograniczoną mobilnością, osoby z zaburzeniami równowagi lub nadwrażliwością sensoryczną mogą nie odnajdywać w projektowanej przestrzeni funkcji odpowiadających ich potrzebom, co prowadzi do ograniczenia inkluzywnego charakteru przestrzeni publicznej. Wprowadzenie rozwiązań o spokojnym, nieaktywizującym charakterze oraz wyraźne zaznaczenie ich różnorodnej roli w strukturze parku pozwoliłoby na stworzenie przestrzeni dostępnej i przyjaznej dla możliwie najszerszego grona użytkowników, zgodnie z ideą projektowania uniwersalnego oraz celem konsultacji społecznych.		- wiata rekreacyjna – stanowi zacienienie i schronienie przed upałem jak również miejsce odpoczynku, kontemplacji i regeneracji, - ławki parkowe o odpowiedniej wysokości z podłokietnikami i oparciem, - zespolone stabilne ławki piknikowe, - trasy spacerowe są realizowane na bulwarach w ramach dwóch nowych etapów, pole kamerowe i park sensoryczny to uzupełnienie oferty o dodatkowe rozwiązania oprócz ciągu pieszego są to: łąka kwietna, ścieżka edukacyjna, ścieżka ekologiczna, ścieżka sensoryczna, miejsca rekreacji i wypoczynku, - park kieszonkowy został zaprojektowany jako miejsce relaksu, gdzie można zatrzymać się schodząc z licznie uczęszczanych ścieżek bulwarów. Jego doposażenie ławki, wiata, przysiadki umożliwiają osobom ze specjalnymi potrzebami odpoczynku i regenerację. Koncepcja parku kieszonkowego zakłada świadome zróżnicowanie funkcji oraz podział przestrzeni na strefy o odmiennym charakterze użytkowym, w tym strefy spokojnego wypoczynku oraz strefy o większym stopniu aktywności. Elementy sensoryczne, takie jak ścieżka sensoryczna czy ławko-huśtawki, mają charakter uzupełniający i opcjonalny. Zostały one zlokalizowane w sposób niekolidujący z podstawowymi ciągami komunikacyjnymi i nie są elementami obligatoryjnymi w codziennym użytkowaniu parku. Użytkownik ma możliwość swobodnego wyboru formy korzystania z przestrzeni, bez konieczności angażowania się w aktywności sensoryczne. W projekcie przewidziano liczne klasyczne, stabilne miejsca siedzące – ławki z oparciami i podłokietnikami – rozmieszczone w strefach o spokojnym charakterze, sprzyjających rozmowie, obserwacji otoczenia, kontemplacji oraz regeneracji. Czytelne, łatwe trasy spacerowe o niskim stopniu trudności umożliwiają komfortowe poruszanie się osobom starszym, osobom z

Lp.	Rozwiązanie zawarte w dokumentacji projektowej	Rozwiązanie proponowane, dodatkowe, zamiennie itp.	Uzasadnienie	Instytucja zgłaszająca (jeśli zgłasza osoba prywatna, proszę wpisać imię i nazwisko) oraz adres e-mail lub nr telefonu	Sposób rozpatrzenia postulatów wraz z uzasadnieniem
					niepełnosprawnościami oraz osobom z innymi ograniczeniami funkcjonalnymi. Centralna część parku została zaprojektowana jako strefa wyciszenia i kontaktu z przyrodą, z nieką retencyjną porośniętą zielenią oraz elementami wspierającymi bioróżnorodność, takimi jak hotele dla owadów. Przestrzeń ta pełni funkcję spokojnej obserwacji natury i stanowi przeciwwagę dla elementów bardziej aktywnościowych. Należy podkreślić, że rozwiązania sensoryczne nie są adresowane wyłącznie do dzieci, ani osób sprawnych ruchowo. Mogą one pełnić funkcję wspierającą również dla osób dorosłych, w tym osób z zaburzeniami sensorycznymi, neurologicznymi czy poznawczymi. Jednocześnie obecność aktywniejszych elementów nie wyklucza użytkowników starszych – sprzyja integracji międzypokoleniowej, umożliwiając obserwację dzieci i uczestnictwo w życiu społecznym parku bez konieczności bezpośredniego zaangażowania w aktywności proponowane przez urządzenia. Projektowany park kieszonkowy realizuje ideę przestrzeni oferującej równoległe różne formy spędzania czasu – od biernego wypoczynku po delikatną aktywizację. Zastosowane rozwiązania zapewniają równowagę pomiędzy funkcjami sensorycznymi a spokojnymi, a ich rozmieszczenie oraz skala nie prowadzi do dominacji jednego charakteru przestrzeni kosztem innych grup użytkowników. Rozwiązania zostały już zastosowane w projekcie. Park kieszonkowy został usytuowany w sąsiedztwie bulwarów nadrzecznych, jednak same ścieżki są w znacznej odległości od głównych ciągów pieszych i rowerowych zlokalizowanych na głównych bulwarach co pozwala na odpoczynek od zgiełku. Zastosowane ścieżki z reguły są dedykowane pobudzeniu zmysłów, także mają za zadanie uspokajać i odprężyć, np. tąka kwietna kolorami, zapachami i owadami np. motyle - wiata rekreacyjna – stanowi zacienienie i schronienie przed upałem jak również miejsce odpoczynku, kontemplacji i regeneracji:
6	Projekt parku kieszonkowego zakłada funkcje aktywizujące i sensoryczne, bez wskazania stref o ograniczonym natężeniu bodźców dźwiękowych i sensorycznych.	Uzupełnienie projektu o strefy o spokojnym charakterze, zlokalizowane z dala od głównych ciągów komunikacyjnych i elementów aktywizujących, umożliwiających odpoczynek w warunkach ograniczonego hałasu i bodźców sensorycznych.	Brak stref wyciszenia może ograniczać możliwość korzystania z parku przez osoby z nadwrażliwością sensoryczną, osoby w spektrum autyzmu, osoby starsze oraz osoby poszukujące spokojnego wypoczynku. Zapewnienie przestrzeni o różnicowanym poziomie bodźców zwiększa komfort użytkowania oraz realną dostępność przestrzeni publicznej	Łomżyńska Społeczna Rada ds. Osób z Niepełnosprawnościami k.jalbrzykowska@aktywniwp.pl	

Lp.	Rozwiązanie zawarte w dokumentacji projektowej	Rozwiązanie proponowane, dodatkowe, zamienne itp.	Uzasadnienie	Instytucja zgłaszająca (jeśli zgłasza osoba prywatna, proszę wpisać imię i nazwisko) oraz adres e-mail lub nr telefonu	Sposób rozpatrzenia postulatów wraz z uzasadnieniem
			dla szerokiego grona użytkowników.		- ławki przy niecce retencyjnej, - ławki przy ścieżce zmysłów (ekologicznej), - ławki przy łące kwietnej. W/w rozwiązania również stanowią miejsce odpoczynku, kontemplacji i regeneracji. Projekt parku kieszonkowego uwzględni różnicowanie natężenia bodźców sensorycznych, zarówno poprzez układ przestrzenny, jak i dobór elementów zagospodarowania. Elementy aktywizujące i sensoryczne zostały rozmieszczone punktowo i selektywnie, tak aby nie oddziaływały jednocześnie na wszystkie zmysły oraz nie dominowały w całej przestrzeni parku. W centralnej części parku zaprojektowano strefę o spokojnym, wyciszającym charakterze, obejmującą nieckę retencyjną z dużym udziałem zieleni oraz elementy sprzyjające obserwacji przyrody (m.in. nasadzenia oraz hotele dla owadów). Strefa ta jest oddzielona od bardziej aktywnych fragmentów parku i naturalnie ogranicza bodźce dźwiękowe oraz sensoryczne, tworząc warunki sprzyjające odpoczynkowi, kontemplacji i regeneracji. Zastosowane rozwiązania sensoryczne mają charakter ukierunkowany i jednosensoryczny – poszczególne elementy pobudzają wybrane zmysły (np. dotyk lub dźwięk), a nie wiele bodźców jednocześnie. Użytkownik ma możliwość samodzielnego wyboru stopnia zaangażowania sensorycznego, co jest istotne m.in. dla osób z nadwrażliwością sensoryczną, osób w spektrum autyzmu oraz osób starszych. Projekt zapewnia przestrzeń o różnym poziomie intensywności bodźców, co zwiększa komfort użytkowania i realną dostępność parku dla szerokiego grona użytkowników.
7	Projekt zakłada wykorzystanie naturalnego ukształtowania terenu ze znacznymi różnicami wysokości (do ok. 3,9 m)	Uzupełnienie projektu o jednoznacznie wskazane trasy bez barier architektonicznych (pochylnie o normatywnych spadkach, odcinki odpoczynkowe, poręcze), jako alternatywę dla tras o większym nachyleniu.	Obecne rozwiązanie może ograniczać samodzielne poruszanie się osób na wózkach, seniorów oraz osób z czasowymi ograniczeniami ruchowymi. Zapewnienie tras alternatywnych zwiększy realną, a nie tylko formalną dostępność	Łomżyńska Społeczna Rada ds. Osób z Niepełnosprawnością k.jalbrzykowska@aktywniwracy.pl	Proponowane rozwiązania są uwzględnione w projekcie. Projekt wykorzystuje naturalne ukształtowanie terenu, jednak wskazane różnice wysokości wynikają z rozległości obszaru i różnic rzędnych, a nie z występowania stromych spadków na trasach użytkowych. Ukształtowanie terenu zostało zaprojektowane w sposób łagodny i niwelowany, tak

Lp.	Rozwiązanie zawarte w dokumentacji projektowej	Rozwiązanie proponowane, dodatkowe, zamienne itp.	Uzasadnienie	Instytucja zgłaszająca (jeśli zgłasza osoba prywatna, proszę wpisać imię i nazwisko) oraz adres e-mail lub nr telefonu	Sposób rozpatrzenia postulatów wraz z uzasadnieniem
			terenu.		aby zmiany wysokości były rozłożone na dużych odcinkach i nie stanowiły bariery w poruszaniu się. Spadki projektowanych ciągów pieszych nie przekraczają 3%, co mieści się w standardach dostępności i umożliwia samodzielne korzystanie z przestrzeni osobom poruszającym się na wózkach, osobom starszym oraz osobom z czasowymi ograniczeniami ruchowymi. Różnice wysokości są w terenie stopniowane i w praktyce mało odczuwalne dla użytkowników.
8	Projekt przewiduje tablice informacyjne i regulaminowe rozmieszczone na terenie inwestycji	Uzupełnienie oznakowania o elementy kontrastowe, piktogramy, duże czcionki oraz (w wybranych punktach) elementy dotykowe lub mapy orientacyjne	Obecne zapisy nie gwarantują dostępności informacji dla osób z niepełnosprawnością wzroku, intelektualną lub trudnościami poznawczymi.	Łomżyńska Społeczna Rada ds. Osób z Niepełnosprawnością k.jalbrzykowska@aktywniwi pracy.pl	W projekcie zapewniono ciągłość komunikacyjną oraz bezbarierowy dostęp do wszystkich kluczowych stref parku, bez konieczności stosowania dodatkowych pochylni, poręczy czy odcinków odpoczynkowych, które są wymagane przy większych nachyleniach. Tym samym dostępność terenu ma charakter realny, a nie wyłącznie formalny i wynika z samego ukształtowania tras.
9	Budynek zaprojektowano jako obiekt użyteczności publicznej, z dostępem dla osób z niepełnosprawnościami.	Doprecyzowanie standardu dostępności: liczby toalet dostępnych, przestrzeni manewrowych, obniżonych blatów i elementów sterujących w części kuchennej.	Brak szczegółów funkcjonalnych może prowadzić do sytuacji, w której dostępność będzie jedynie formalna, a nie rzeczywista.	Łomżyńska Społeczna Rada ds. Osób z Niepełnosprawnością k.jalbrzykowska@aktywniwi pracy.pl	Rozwiązania zostały już zastosowane w projekcie. Projekt przewiduje tablice informacyjne i regulaminowe wyposażone w tyflografię oraz alfabet Braille'a, co umożliwia odczyt informacji osobom niewidomym i słabowidzącym. Forma tablic uwzględnia również zasady projektowania uniwersalnego, w tym czytelną tyflografię, kontrast kolorystyczny oraz możliwość stosowania piktogramów. Projekt przewiduje również urządzenia multimedialne z wykorzystaniem systemu multimedialnego tj. zintegrowanej platformy cyfrowej, która pozwala na centralne sterowanie bodźcami w celu wspierania odbioru prezentowanych bodźców. Dzięki tym rozwiązaniom osoby z niepełnosprawnością wzroku, osoby z trudnościami poznawczymi oraz osoby starsze mają zapewniony pełny dostęp do informacji i orientacji w przestrzeni parku. Tablice zostały zlokalizowane w strefach wejściowych i przy głównych ciągach komunikacyjnych, co gwarantuje ich łatwą widoczność i dostępność dla wszystkich użytkowników. Rozwiązania zostały już zastosowane w projekcie. Informacje dot. standardu dostępności obiektu zostaną zamieszczone na stronie internetowej MOSiR jak również dostęp do tych danych będzie poprzez kod QR zamieszczony na tablicy informacyjnej (regulaminowej)

Lp.	Rozwiązanie zawarte w dokumentacji projektowej	Rozwiązanie proponowane, dodatkowe, zamienne itp.	Uzasadnienie	Instytucja zgłaszająca (jeśli zgłasza osoba prywatna, proszę wpisać imię i nazwisko) oraz adres e-mail lub nr telefonu	Sposób rozpatrzenia postulatów wraz z uzasadnieniem
					Projektowany budynek użyteczności publicznej, w tym węzeł sanitarno-kuchenny, jest w pełni przystosowany do użytkowania przez osoby z niepełnosprawnościami oraz osoby starsze. W projekcie uwzględniono bezprogowe wejścia, szerokie drzwi (min. 90 cm), przestrzenie manewrowe, toalety i prysznice przystosowane do wózków inwalidzkich, ergonomiczne wyposażenie kuchni i jadalni oraz systemy wspomagające orientację i komunikację, w tym oznakowanie w alfabecie Braille’a, tyflografię, piktogramy, kontrastowe oznaczenia i plan budynku dotykowy z punktem „tu jesteś”. Dodatkowo zastosowano rozwiązania wspierające osoby z różnymi rodzajami niepełnosprawności, takie jak pętle indukcyjne w jadalni i kuchni, odpowiednio umieszczone włączniki i gniazda, a także elementy wspomagające poruszanie się, sygnalizację wejść i bezpieczne użytkowanie wszystkich pomieszczeń. Dzięki tym rozwiązaniom dostępność budynku jest realna i funkcjonalna, a nie tylko formalna, zapewniając pełne korzystanie ze wszystkich części obiektu osobom poruszającym się na wózkach, osobom starszym i innym użytkownikom o ograniczonej mobilności, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa i standardami projektowania uniwersalnego.
10	Ciągi piesze zaprojektowano z nawierzchni mineralnej, kostki brukowej oraz innych materiałów przepuszczalnych.	Wprowadzenie wyraźnych standardów równości nawierzchni na głównych trasach dostępnych, z ograniczeniem luźnych frakcji i zapadania się podłoża.	Nawierzchnie mineralne mogą być trudne w użytkowaniu dla osób na wózkach, z balonikiem lub o kulach, szczególnie po opadach deszczu.	Łomżyńska Społeczna Rada ds. Osób z Niepełnosprawnościami k.jalbrzykowska@aktywniwpil.pl	Rozwiązania zostały już zastosowane w projekcie. Nawierzchnie będą wykonane w technologii gwarantującej ich stabilność. Wybór nawierzchni podyktowany jest wymogami unikania stosowania nawierzchni zasklepionych. Nawierzchnie piesze składają się z dwóch warstw, układanych na sobie. Warstwa spodnia zagęszczana jest dynamicznie przy właściwym nawodnieniu warstwy, natomiast warstwa wierzchnia - do jej zagęszczenia wymagany jest walec statyczny i wielokrotnie nawadnianie warstwy. Nawierzchnie piesze układane są na podbudowie z kruszywa łamanego. Taka technologia gwarantuje stabilność konstrukcji. W projekcie zastosowano nawierzchnie mineralne przepuszczalne, które są rozwiązaniami ekologicznymi, trwałymi i wodoprzepuszczalnymi. Zapewniają stabilność i bezpieczeństwo dla osób z

Lp.	Rozwiązanie zawarte w dokumentacji projektowej	Rozwiązanie proponowane, dodatkowe, zamienne itp.	Uzasadnienie	Instytucja zgłaszająca (jeśli zgłasza osoba prywatna, proszę wpisać imię i nazwisko) oraz adres e-mail lub nr telefonu	Sposób rozpatrzenia postulatów wraz z uzasadnieniem
					niepełnosprawnościami. Są szorstkie, bezpyłne i równe, co ułatwia poruszanie się na wózkach inwalidzkich, eliminując kałuże i błoto. Kluczowe cechy przyjazne osobom z niepełnosprawnościami: - Dostępność i komfort: Równa powierzchnia zapewnia bezpieczny ruch wózków inwalidzkich, dziecięcych oraz rowerów. - Antypoślizgowość: Naturalna struktura mineralno-żywicna jest szorstka i antypoślizgowa, co jest ważne również podczas opadów. - Wysoka trwałość: Odporna na mróz, sól drogową oraz wyrywanie przez koła wózków (brak kolein). - Ekologia: Pozwala wodzie deszczowej przenikać do gruntu (tzw. "rozszerzenie miasta"). Zastosowane systemy nawierzchni tworzą estetyczną, przepuszczalną warstwę górną z naturalnych kruszyw łączonych żywicą, idealną na ciągi piesze, place i podjazdy. Są dobrą alternatywą dla asfaltu i betonu, spełniając normy dostępności. Nawierzchnia mineralno-epoksydowa jest materiałem dopuszczonym do stosowania w budownictwie komunikacyjnym do wykonywania wodoprzepuszczalnych warstw nawierzchni dróg o ruchu lekkim, ciągów pieszych oraz ścieżek rowerowych. Równa i stabilna powierzchnia nawierzchni jest przyjazna dla wózków inwalidzkich, dziecięcych, rowerów i rolek, co bezpośrednio odpowiada za bezpieczeństwo i komfort użytkownika.
11	Projekt zawiera rozproszone zapisy dotyczące dostępności wybranych elementów zagospodarowania terenu, bez całościowego przedstawienia dostępności projektowanej przestrzeni jako spójnego systemu.	Uzupełnienie dokumentacji o zbiorczą informację lub schemat opisujący dostępność całego terenu, w tym wskazanie: - tras dostępnych i tras alternatywnych, - lokalizacji dostępnych miejsc odpoczynku, - dostępnych wejść do budynku sanitaro- kuchennego, - elementów mogących stanowić barierę dla części użytkowników.	Brak całościowej informacji o dostępności terenu może utrudniać samodzielne i świadome korzystanie z przestrzeni osobom ze szczególnymi potrzebami, w tym osobom z niepełnosprawnościami, seniorom oraz osobom z czasowymi ograniczeniami mobilności. Przedstawienie dostępności w sposób spójny i	Łomżyńska Społeczna Rada ds. Osób z Niepełnosprawnością k.jalbrzykowska@aktywniwracy.pl	Rozwiązania zostały już zastosowane w projekcie. Informacje dot. standardu dostępności obiektu zostaną zamieszczone na stronie internetowej MOSiR jak również dostęp do tych danych będzie poprzez kod QR zamieszczony na tablicy informacyjnej (regulaminowej). Dla ułatwienia użytkownikom poruszania się po parku, przewidziano tablice regulaminowe i informacyjne, które zawierają będą informacje o dostępności poszczególnych stref, wyposażone w czytelną typografię, piktogramy oraz alfabet Braille'a. Użytkownicy będą mogli świadomie wybierać, z których elementów i stref korzystają, zgodnie z ich

Lp.	Rozwiązanie zawarte w dokumentacji projektowej	Rozwiązanie proponowane, dodatkowe, zamienne itp.	Uzasadnienie	Instytucja zgłaszająca (jeśli zgłasza osoba prywatna, proszę wpisać imię i nazwisko) oraz adres e-mail lub nr telefonu	Sposób rozpatrzenia postulatów wraz z uzasadnieniem
			czytelny zwiększy przejrzystość projektu, ułatwi orientację w terenie oraz pozwoli użytkownikom na świadomy wybór sposobu korzystania z przestrzeni, zgodnie z ich możliwościami i potrzebami.		możliwościami i potrzebami. Dzięki temu projekt stanowi spójny system dostępności, w którym wszystkie elementy przestrzeni publicznej zostały uwzględnione w sposób umożliwiający samodzielne, komfortowe i bezpieczne korzystanie z parku przez osoby ze szczególnymi potrzebami.

ZASTĘPCA PREZYDENTA MIASTA

Piotr Serdyński

ZASTĘPCA NACZELNIKA

Wydziału Inwestycji, Rozwoju
i Funduszy Zewnętrznych
Urzędu Miasta w Łomży

mgr inż. Edyta Duchnowska

STARSZY INSPEKTOR

mgr inż. Anna Walczyk